

Enda Walsh

JÓEMBER
(Misterman)

Fordította: Németh Nikolett

Enda Walsh: Misterman

© Nick Hern Books, London, 2012

Jóember (Hungarian translation)

Copyright © Németh Nikolett 2019 c/o Mayer-Szilágyi Színházi Ügynökség

„Valamennyi, a Műre vonatkozóan, a jelen szerződésben nem engedélyezett felhasználási jogot a Szerző kifejezetten fenntart magának, és a Műre vonatkozó minden további jogkérést az alábbi címre kell küldeni: Curtis Brown Group Ltd, TFTV Department, Haymarket House, 28 -29 Haymarket, London SW1Y 4SP.

A Mű bármilyen további felhasználásához a Curtis Brown Group (London) előzetes, írásos hozzájárulása szükséges.

Magyar nyelvű, hivatásos színpadi előadási jogok érdekében forduljanak a Mayer-Szilágyi Színházi Ügynökséghez (Budapest)!
Elérhetőség: mayerszilagyi.agency@gmail.com”

SZEREPLŐK

Thomas Magill

Hangok a magnószalagon:

Simple Eamon Moran

Dwain Flynn

Mrs. O'Donnell

Anyuci

Billy

Mr. McAnerny

Mrs. Cleary

Mrs. Heffernan

Timmy O'Leary

Edel

A színpadkép egy elhagyatott raktárhelyiség/gyárépület. Rögtön látszik, hogy veszélyes hely; elektromos kábelek lógnak bent mindenfelé. De itt-ott kisebb „színpadok” is vannak a térben. Régóta lehetnek itt, ahogy az a sok szemét is, ami körbeveszi őket. Mintha egy ideje már lakna itt valaki.

A fények kihunynak, aztán újra felgyulladnak.

Egy harminchárom éves férfi áll a térben velünk szemben, zihál és izzad. Ő Thomas. Egy vekni szeletelt kenyeret szorít a hóna alá. Kihúzza magát és kinyitja a tenyerét. Egy koszos tojás van benne. Egy tyúkólból vehette el. Valahol kutya ugat. Thomas a hang irányába néz.

Hirtelen megszólal Doris Day slágere, az *Everybody Loves a Lover*. Thomas riadtan megfordul. Odasiet egy magnóhoz és felkapja. Megnyomja a stop gombot, de nem történik semmi. Aztán kihúzza a zsinórt, de a dal így is szól tovább. Még az elemeket is kiveszi, de ez sem állítja meg Dorist. Mintha bomba lenne, leteszi a földre a magnót. Nem akar tudomást venni róla. *Ez nagyon szokatlan.*

A dal folytatódik, miközben Thomas besétál a saját maga által kialakított konyha-részbe, a gázkályhához. Beleüti a tojást egy serpenyőbe, margarint ad hozzá és alacsony lángon otthagyja sülni. *Ez a rohadt zene.* Egy kis mosdótálhoz lép, vízzel és szappannal megmossa az arcát.

Mikor ezzel végzett, visszasétál a tér hátsó részébe és ott felvesz a földről egy kalapácsot. Visszamegy vele a magnóhoz. Lesújt rá. A szalag sértetlen marad, a dal visszaugrik az elejére. Thomas ingerülten felkiált.

Befogja a fülét, de még mindig hallja a zenét. Elővesz egy zsebkendőt, széttépi és betömködi a füleibe. Nem használ. Leveszi a pulóverét és beköti vele a fejét, hogy betakarja a füleit. Még mindig hallja a zenét.

Megérzi a sült tojás illatát és visszasiet a tűzhelyhez. Erősebbre veszi a gázlángot és befejezi a rántottát. Egy szelet kenyérre rakja, aztán egy tányérra, amit végül egy asztalra helyez. *De még mindig szól ez a rohadt zene.*

Van egy új ötlete. Néhány pillanatra eltűnik a tér leghátsó részében, egy kis szobában. Csörömpölés hallatszik. Mikor visszajön, két koszos plüssmackó van a füleire ragasztva. *Tökéletes.* Elégedetten visszasétál a magnóhoz és ellenőrzi. Hirtelen megáll a zene. Letépi a plüssmaci-hangtompítókat és felsétál a lépcsőn, ami az omladozó galériára vezet. Fent leül egy asztalhoz, amin két orsós magnó foglal helyet.

THOMAS

Na, sziasztok!

Mindkét magnót bekapcsolja és munkához lát. Simple Eamon Moran hangját halljuk.

SIMPLE EAMON MORAN

Nem is szólsz hozzám? A garázból is minek szaladtál el? Nem kellett volna.

Thomas beleteker a kazettába. Elindítja.

... mégy majd a sulibálba, Starsky?

Beleteker és megállítja. Mikor elindítja, Dwain Flynn hangját halljuk.

DWAIN FLYNN

(Kiabál) Ezt most felveszed? Még egyszer, hogy tutira meglegyen? Kurvára nincs itt semmi dolgod!

Megint beleteker és megállítja.

És többet ne ácsorogj ott!

Thomas megállítja a szalagot. Feláll és egy pontra koncentrál az emelvény alatt. Utánozza Dwaint.

THOMAS

És többet ne ácsorogj ott!

(Kiköp)

Jó!

Leül és visszatekeri a kazettát. Mikor újból elindítja, Mrs. O'Donnell hangját halljuk.

MRS O'DONNELL

... legjobb lesz, ha hazamész.

THOMAS

Igen!

Megtalálta, amit keresett. Visszatekeri a szalagot és megállítja. Mikor elindítja, megint Mrs. O'Donnell hangját halljuk.

MRS O'DONNELL

Túl messzire mentél. Jesszus, nézd meg az arcod! Még mindig véres. Neked segítség kell, Thomas. Ne menj vissza a bálterembe. Legjobb lesz, ha hazamész, aranyom.

Thomas megállítja mindkét orsós magnót és feláll. Egy vászontartóba helyezett kazettás felvevőt vet át a vállán, és az övéhez erősíti, mint egy pisztolytáskát.

Óvatosan beletesz egy kazettát a készülékbe. Finoman megveregeti.

Most gyorsan leszalad a lépcsőn. Odasétál a falra szerelt megafonhoz és magához veszi a mikrofonját.

Eltakarja a szemeit és a színpadon sötét lesz.

A sötétségben Thomas felerősített suttogását halljuk.

THOMAS

Ez mind a nagy Semmiből lett. Ez a hangos zaj suttogásnak indult. A suttogás a mi Urunktól, Istentől jött... és ez a suttogás csak nőtt és nőtt, amíg morgás lett belőle és aztán mennydörgés és üvöltés, amilyen még sosem hallatszott a Semmiben azelőtt. Aztán a zajból hang lett, az Úr nagyszerű hangja, ami azt mondta: Legyen világosság! Erre a Semmiben fény gyúlt. És hogy milyen volt az első fény?

Lassan fények gyúlnak a térben elszórt kis játszóhelyek fölött.

A fény a Semmiből Valamit csinált, amit az Úr úgy hívott: Éjszaka, és a fényt meg úgy, hogy Nappal. Aztán az Úr megalkotta a Földet és elválasztotta a szárazat a nedvestől, hogy legyen part és tenger, és létrehozta a növényeket meg a gyümölcsöket meg a fákat, és kiszínezte a Földet az összes színnel, aztán feltöltött fénnel egy ragyogó sárga csillagot, hogy az felnevelje a többi fákat és növényeket. Aztán még egy univerzumnyi kisebb csillagot és más bolygókat is odarakott forogni a diszkófényben. Mindenféle fajtájú és formájú állat szaladgált a Földön meg úszkált a szépséges kék tengerekben, amilyenekben gyerekként én is úsztam valaha. Aztán Isten megteremtett minket, mondta apuci. Férfit és Nőt a saját képére, hogy szemmel tartsák, amit alkotott. Hogy őrizzék. Hogy mindig védelmezzék. Hogy jók legyenek.

Thomas most már teljesen meg van világítva, a kezét leengedte a szeméről, miközben a mikrofonba beszél.

De a Férfi és a Nő lelke más volt, mint az Isten lelke, mert ugyan volt bennük jó, de azért volt bennük gonosz is. És a gonosz növekedni kezdett, mint az a legelső suttogás, és növekszik, most is növekszik tovább. Én pedig öröködöm, mert egyre több ember születik a Földön, de olyan kevés jóság és olyan kevés boldogság van itt. Az Ember elfelejtette Isten szavait, amiket az Édenben mondott nekünk. A fiát keresztre feszítettük, megöltük, mert megváltást ígért, de nekünk ez sem elég: a bűn a lett vallásunk, a mohóság az úrvacsoránk és a Gonosz a mi Istenünk.

Felnéz. Felfelé suttog.

Semmi sincs jól, apuci.

Szünet. Felnéz a plafonról láncon lógó világoskék öltönyre. Aztán megnézi az óráját.

Négy, három, kettő, egy. Anyuci!

Bekapcsol az asztalon egy orsós magnót. Anyucit halljuk belőle. Thomas élőben válaszolgat neki.

ANYUCI

Jó szar a rántotta, mi, Thomas? Régebben mindig főtt tojást ettél. Mi baj van, te írek gyöngye?

THOMAS

Holnap megint főtt tojást eszem majd, anyuci. Ez a rántotta olyan, mintha sárga köpést ennék le egy szottyadt kenyércafatról.

ANYUCI

Járt utat a járatlanért fel ne adj!

THOMAS

Ami igaz, az igaz, anyuci.

ANYUCI

Ezt akkor tanultam meg, amikor a Magnéziatejet lecseréltem azokra a Gaviscon tablettákra. Istenem, emlékszel?

THOMAS

Sajnos igen.

ANYUCI

Jesszus, annyi tablettát vettem be naponta, hogy bálnára puffadtam, aztán meg zárkózhattam be a budiba jó kétórára.

THOMAS

A Magnéziatejnek nincsen párja!

ANYUCI

A Magnéziatej évtizedek óta hajtja ki belőlünk az idegen testeket.

Thomas és anyuci hülyére röhögik magukat.

THOMAS

Meglátogattam apucit a temetőben. Vittem kék orgonát és körberaktam vele a sír peremét. Szereztem egy kicsit abból a zöld kavicsos valamiből is, és kiraktam belőle Írország térképét. Olyan lett, mintha Írország belefulladás abba a baromi nagy orgonatengerbe, ami a sírt körülveszi.

ANYUCI

Ó, ez nagyon aranyos! Olyan jó, hogy így szereted a virágokat, Thomas. Nagyon kedves oldala a személyiségednek.

THOMAS

Ugye.

ANYUCI

Van elég gázunk, Thomas? Hogy áll a gázpalack?

THOMAS

Az jól áll, anyuci.

ANYUCI

Azért egy kicsit nyirkos itt a levegő.

THOMAS

Nyirkos, az igaz.

ANYUCI

Erős huzat is van.

THOMAS

Nyirkos levegő és erős huzat is van itt, az biztos.

ANYUCI

Nincs mit tenni, ugye?

THOMAS

Esélytelen.

ANYUCI

Ezt kell szeretni. Ezt mondd mindig, nem, Thomas?

THOMAS

Hát, ki tudja... hátha megáld az Úr egy nyertes lottószelvénnel, és akkor annyi gázpalackot vehetnél, amennyit csak akarnál, anyuci. Ezt az egész szobát telerakhatnád gázpalackokkal, és az pontosan olyan lenne, mint egy reggel a Bahamákon ébredni.

ANYUCI

Ó, az nagyon jó lenne.

Thomas befejezi az evést. Behunyja a szemét és elmond egy rövid imát.

THOMAS

Kérlek, Uram, vigyázz alázatos szolgálóra! Tartsd meg a lelkét tisztának, a szellemét erősnek, Krisztus Urunk által, ámen. Jól van... ideje indulni!

ANYUCI

Ha visszajössz, megmasszírozhatnál a mentolos kenőccsel!

THOMAS

Hallottam ám, hogy egész éjszaka krákoztál. Nem jó ez így, anyuci. Mint egy régi motor. Úgy pöfögtél, mint egy gőzmozdony, anyuci! Mint egy régi si-hu-hú!

ANYUCI

(nevet) Egy si-hu-hú!

THOMAS

Mint egy si-hu-hú vonat a régi időkből!

ANYUCI

Si-hú! Si-hú! Si-hu-hú!

THOMAS

Megy ez neked, anyuci! Jól van, anyuci, most már elég!!

Anyuci abbahagyja a nevetést.

Megnyomkodlak később, anyuci... emiatt ne aggódj.

ANYUCI

Indulj hát, kis Utazóm! Hozz nekem meglepit a boltból! Valami cukros meglepetést, Thomas. Tudod, mit szeretek, te drága.

THOMAS

Tudom, mit szeretsz. Szia, anyuci!

Megnyomja a lejátszás gombot egy másik magnón, amiből a külvilág hangjai szólnak meg. Kinyit egy láthatatlan zárat egy láthatatlan ajtón. Kilép az ajtón.

THOMAS

Autó.

Autó hangját halljuk.

Kutya.

Kutya hangját halljuk.

Billy.

BILLY magnóról

Mizu, Thomas?

THOMAS

Szervusz, Billy! (Rövid szünet). Mikor kilépek az utcára, érzem, ahogy a bejárati ajtó finoman becsukódik mögöttem. Inishfree. Az én városom. Az Úristennel az oldalamon... nagy nap ez a mai!

Felveszi Mrs. O'Leary karakterét. (Idézőjelben, amit Mrs. O'Leary-ként mond)

„Jaj, ez a hideg, Thomas!”

Unja már, Mrs. O'Leary?

„Ha a hideg egyszer befészkel magát a testembe, nagyon nehéz kiűzni innen, Thomas. Akárhogy próbálkozok, a hideg csak trónol itt bent és nem mozdul egy centit se. És te, drága, mész a kis sétádra?”

Megyek! Anyuci kedvéért. Fel kell tölteni a sütikészleteit.

„Szereti a sütiket, mi? Megőrül a sütikért!”

Szereti a sütiket, az biztos.

„Azt is mondhatnánk, hogy anyukád a sütik démona.”

Démónnak nem mondanám, Mrs. O’Leary. De a hajlott kor bizony sok elmélkedéssel jár. Semmi baj nincs azzal, ha néhány lekváros linzer is társa a csöndes magányban.

„Rendes fia vagy az anyádnak, Thomas! Bezzeg az én Timmy-m!”

Rövid szünet.

Mi a baj veled, Mrs. O’Leary?

„Hát a dáridózásai! Meg ahogy ugatni szok velem, mintha a csicskája lennék. Anyám! – szokja kiabálni – Anyám! Mint egy vénséges kutyával, úgy szok velem ugatni, Thomas. És akkor én bekúszok. Bekúszok a szobájába, mert a bügykeim végezt alig tudok járni. Bekúsztam Timmy szobájába valamelyik éjjel is, és nem hazudok, mintha bombatalálat érte volna... és az a szag, Thomas. Először a bomba, aztán a szag...”

Istenem, iszonyatos volt, ugye?

„Az iszonyatos nem jó szó rá, Thomas, mer rosszabb volt. Ez meg ült ott az ágyán, mint valami uraság, zabálta a nagy tál müzlijét és játszott avval a borzasztó kompjúterével. Napokig pucoltam a szobáját a hipótól szétrepedt kezeimmel. Nézd csak meg!”

Ez elfogadhatatlan, Mrs. O’Leary! Teljes mértékben az! Ki hozott minket a világra, hát nem az anyukáink? Gyermekek! Engedelmeskedjete szüleiteknek az Úrban! A becsület ezt diktálja.

Dudálás hangja. Thomas integet.

Az az ember, aki képtelen felkelni az Úr napján és eltakarítani a koszos gatyáját, akiben nincs annyi jóérzés, hogy azt mondja: a krumpli finom volt, a hús meg omlós, akinek a szülei a bütykös lábaikkal kénytelenek kúszni-mászni a házban, hát, az az ember az én szememben még disznótakarmánynak sem jó. Küldje át Timmy-t hozzám, és én majd elbeszélgetek vele.

Szünet.

„Tudod, mit tennék, ha nem lennék magamnál?”

Nem, Mrs. O’Leary.

„Elrabolnálak, te drága!”

Jaj, Mrs. O’Leary, ne tessék már!

(*Sóvárogva*) „Nem, tényleg, Thomas. Elrabolnálak. Mennék a dutyiba az elrablásod végett.”

Az Isten áldja meg magát, Mrs. O’Leary! És ne aggódjon Timmy miatt!

Tesz egy gesztust a nő felé, hogy elköszönjön, de nem jól sikerül.

Nem!

Megismétli a sort.

Isten áldja meg magát, Mrs. O’Leary! És ne aggódjon Timmy miatt!

Most egy új gesztust tesz felé. Ez már rendben van.

Jobb.

Elővesz egy kis noteszt és beleírja:

Timmy O’Leary. Tisztaság.

Felveszi Dwain Flynn karakterét. (Idézőjelben, amit Dwain Flynnként mond)

„Megint a kis füzetedbe írsz? Rólam írsz valamit? Te ilyen tudósító vagy? Tudósítasz a ma esti buliról a suliban? Thomas Magill, Inishfree utazó tudósítója. Kinek is tudósítasz? Denis Boyle-nak? Annak az öreg fasznak? Tyű, mennyi pénzt megittam én már nála az évek alatt! Száz ezreket elköltöttem a kocsmájában... nem is, milliókat!”

Úgy mondanám, lehetetlen pontos összeget mondani.

„Múlt hétvégén is felesekre költöttem az egész fizetésem, erre a kibaszott Denis Boyle nem kibaszott? Mire föl, kérdezed? Aszongya, hogy a kibaszott káromkodásért!”

Nos, meg kell dicsérnem Denist a keresztényi cselekedetéért.

„Szóval te így egyetértesz vele?”

Dwain erősen fejbe veri Thomast.

Teljes szívemből egyetérték vele, igen!

„Mer’ most kit bánt egy kis bazdmeg vagy itt-ott egy mocskos öreg fasz!? Nincs leírva a Bibliában, hogy nem mondhatjuk ki ezeket a szavakat, nem igaz, te Szent Ember?”

Ezek a szavak nincsenek leírva a Bibliában, Dwain.

„Mér, nem ismerték ezeket a szavakat a Közel-Keleten?”

De ismerték, Dwain, igen! Úgy mondanám, hogy azoknak az araboknak sokkal csúnyább szavaik is voltak! Azért nem szerepelnek ezek a Bibliában, mert a mi Urunk azt szeretné, hogy magasabb síkon működjünk. Nem emberi lényeknek való a kutyák nyelve, a koszos korcsoké! Rendelkezésünkre állnak szavak ezrei, amiket összerakhatunk változatos szerkezetekben és létrehozhatunk belőlük káprázatos szövegeket és kommun...

„Baszódj meg!”

Rövid szünet.

„Nem hallottad, mit mondtam, te kibaszott buzi? Baszódj meg a kibaszott szavaiddal együtt!”

Rövid szünet.

„Ezt rakjad bele a kis füzetedbe, te kibaszott elmebeteg! És többet ne ácsorogj itt!”

Kiköp.

Thomas nézi, ahogy Dwain elsétál. Beleír a füzetébe.

Dwain Flynn. Káromkodás.

Thomas jelt ad Rogernek, a kutyának.

Roger!

A kis Roger ugatásának hangja.

Tűnés, Roger! Tűnj el innen!

A kutya eloldalog. Egy közeledő autó hangját halljuk, ami megáll. Thomas talál egy széket és leül rá.

Thomas felveszi a nagyképű Mr. McAnerny karakterét. (Idézőjelben, amit Mr. McAnerny-ként mond)

„Borongós napunk van, nemdebár?”

(Jókedvűen) Hát, csak kisüt majd, remélhetőleg!

„Úgy gondolod, hogy kisüt majd, Időjósokám?”

Hát, lehetséges, Mr. McAnerny.

„Tudod, szerintem nem fog.”

Hát, vagy kisüt vagy nem süt ki, ki tudja?

„Szerintem inkább a nemre fogadj. Az lenne a bölcs döntés, Jóember.

Hát, vagy esni fog vagy nem... szerintem hamarosan meglátjuk!

„Persze, hogy hamarosan meglátjuk, abban biztos lehetsz. Látod, így működik az idő. Várjál eleget és halál biztos, hogy valami történni fog.”

Tükör!

Thomas megigazít egy láthatatlan visszapillantót egy láthatatlan autón.

„Biztos lehetsz benne, hogy az idő múlása megváltoztatja a körülményeket.”

Ez igaz!

„Csak egy ostoba hinné azt, hogy az időnek semmi hatása nincs valamely esemény megtörténte. A bizonyosság, hogy az idő a percek múlásával változtat a folyamatokon, olyan mélység, amivel nap mint nap együtt kell élnünk. Dióhéjban, Thomas... az idő mindent megváltoztat. *(Rövid szünet.)* Az esti partiba méész?”

Nem. Hogy őszinte legyek, nem szeretem a hangos zenét.

MR. McANERNY hangja

Akkor a kis sétádon vagy?

Thomast meglepi és felidegesíti a tolakodó hang a magnóból.

THOMAS

„Akkor a kis sétádon vagy?”

A temetőbe megyek.

„Szegény apád. Na, ő nagyszerű ember volt. Nagyszerű ember. Az övé volt a legjobb bolt a városban. Micsoda kínálat! Jó, persze azokhoz az időkhöz képest. A banán ma már fillérekbe kerül, de azelőtt, amikor az apád annyi idős volt, mint most te, az emberek utazni is hajlandóak voltak, hogy lássák a kínálatot. Képzeld csak el, milyen volt az, amikor az emberek útra keltek azért, hogy megnézzenek egy banánt. Hülyén hangzik, de így volt. Az igazság pillanata! Megyünk, hogy megnézzünk egy banánt. Már indulunk is, hogy lássunk egy banánt Afrika dzsungeléből! Szájról-szájra járt a hír a Magill közértjében kapható puha, sárga gyümölcsről, és sorokban, de tényleg, sorokban álltak az emberek, akik röhögtek ezen a vicces, görbe banándolgon és az összesnek görbe banánvigyor ült a pofáján és nevettek és vihorásztak, mint boldog majmok!”

Toto Africa című számát játssza a rádió.

„Ez az!”

Mr. McAnerny felhangosítja.

“Igen! IGEN! TOTO!”

Thomas túl sokáig hallgatta. Befogja a fülét és elfordul, a dal lehalkul.

Nem hallgatom tovább...

Felnéz.

... és felnézek. Felnézek oda, ahol lenni akarok. Biztonságban a felhők között és jó messze Inishfree-től.

Thomas elképzeli magát a Mennyországban.

Úgy ülök ott fent, mint a jóság angyala. A láthatatlanná tévő kékesfehérben. Isten zenéjét hallgatom, ami lecsillapít és átjár az Ó jóságával. Mr. McAnerny nem fáraszt le többé a rafinált beszédével. A fejem tiszta és már nem is fáj. *(Szünet.)* Olyan helyen vagyok, ahol a mások beszéde költészet. Ide tartozom. Arcokat látok magam körül. Üdvözölnek. Mind angyalok vagyunk, a felhők közt üldögélünk. Lenézek Inishfree-re. A városomra. *(Szünet.)* És látom, hogy a tiszta, fehér lelkeket beszennyezi a rosszaság, látom, hogy semmi jóság nincs az

emberekben. Nézem, hogy a kísértés hogyan tekergőzik be a szomszédaimhoz, mintha megvakítva játszadoznának a Pokol tornácán. De a jóság angyala változtatni fog ezen. A jóságom ragyogó fényétől újra elterjed majd a tisztaság. Isten a vállamra tette a kezét. Én és Isten mosolyogva nézünk le a jótéteményemre. Olyan gyönyörű hely lesz ez, Uram. Olyan gyönyörű.

Szünet.

Megint Mr. McAnerny-t halljuk a magnóból.

MR McANERNY

Mennem kell. Még látjuk egymást!

Thomas előveszi a jegyzetfüzetét és beleír.

THOMAS

Charlie McAnerny. Önteltség.

A magnó hirtelen bekapja a szalagot és különböző hangokat játszik egymásra, amitől azok szaggatottak és értelmetlenek lesznek. Thomas feláll, idegesen hallgatja. Hirtelen vége lesz és mindennél tisztábban halljuk Mr. McAnerny és Thomas beszélgetését.

MR McANERNY

A te érdekedben mondom. Figyelsz rám, Thomas?

Rövid szünet.

THOMAS

(A magnóról, suttogva) Igen.

MR McANERNY

Ezt a viselkedést abba kell hagynod. *(Rövid szünet.)* Na, ha bármikor szükséged...

Thomas megállítja az orsós magnót. Hirtelen egy hangot hallunk kintről. A korábbi kutya az, nyöszörög, be akar jönni.

THOMAS

(Ráordít) Takarodj!

Elbarikádozza az ajtót egy nagy bútordarabbal. Most csönd van. A kutya elment.

Azért!

Thomas odarohan egy új játszóhelyhez, közben Simple Eamon Moran egyik mondatát idézi.

„Kísérteties egy hely az, nem, Tomi?”

Thomas egy másik orsós magnóhoz fordul. Madárcsicsergés és a külvilág zaja hallatszik. Megigazítja a hangot, de túl hangos lesz. Befogja a fülét és ráver a magnó tetejére. Megvan a megfelelő hangerő. Elhúz egy nagy furnérlemezt. Mögötte fantásdobozokból épített kereszték látszanak. Felkap egy marék virágot, összeszedi magát és megnézi az óráját.

Négy, három, kettő, egy. Kapu.

Egy nyíló kapu hangja. Thomas belép a temetőbe, hogy meglátogassa apuci sírját.

Szia, apuci, csak én vagyok, Thomas. Kiugrottam, hogy vegyek anyucinak sütit, és gondoltam, benézek hozzád is. *(Rövid szünet)* Egyébként nagyon jól néz ki a sír! Szerintem a legjobb mind közül! Mit gondolsz a kavics-Írországról, ami elsüllyed a tengerben? Ütős, mi, apuci? Jó vicc. Toplistás vicc!

Thomas letérdel Apuci sírjára és szétteríti rajta a virágokat.

Szóval! Mickie-Joe-Goblin-McAllistert egy életre kitiltották a közösségi házból, apuci. Valami idegen nő fizioterápiás rendelést tartott az öregeknek. Az utcán állt a kripli-sor, várták hogy hasznát vehessék a nőci gyógyító kezeinek. Elvittem volna hozzá anyucit, de azt mondta, hogy nagyon furcsán érezné magát, ha egy másik nő fogdosni kezdené. Nem úgy Mickie-Joe. Állítólag besétált a nőhöz, letolta a gatyáját, közölte, hogy mellkasi fertőzése van és kért tőle egy szopogató cukorkát.

Rövid szünet.

Félig sem olyan vicces, mint amilyennek gondolja magát. Csak egy hosszú nevű, mocskos törpe. Habár ezzel sajnós sokra lehet vinni Inishfree-ben.

Egy templomi orgona hangját halljuk, amint a Jer, dicsérik Istent¹ játssza.

Billy Traynor vett magának egy új autót, apuci! Ki mondta, hogy nincs pénz a szippantóskocsizásban? Olyan büszke, mint az az ember a lottóreklámban! Hallod, apuci, elfelejtetted valaha a napot, amikor rajtakaptad újságlopás közben a boltunkban? Baromi sokáig bujkált előled aznap! Jól szét volt esve utána a kocsmában! Csak úgy döntötte magába a piát, hogy tompítsa a fájdalmát! Billy egy vén tolvaj! Mindenki tudja. Biztos ott lesz a bálon ma este, mutogatja majd az új kocsikulcsait a fiatal lányoknak, Isten segítse meg őket.

Szünet.

Nagyon hiányzol, apuci. De nagyon igyekszem, és lefogadom, hogy büszke lennél a munkára, amit a városban végzek. Csak fura, hogy nincs a bolt... és hogy olyan csönd van a házban, amióta csak hárman vagyunk: anyuci, én meg Trixi macska. Már leapadt a pocakja a kiscicák után, amúgy. Anyuci megkért, hogy hármat fojtsak vízbe és csak a legjobbat tartsam meg. Jobb, ha mindet megfojtom – mondtam. Egykének lenni kemény dolog... egyke macskának lenni egy kutyáktól hemzsegő városban... hát az borzasztó sors lett volna szegénykének.

Thomas hallgatja a Jer, dicsérik Istent. Énekelni kezd.

Jer, dicsérik Istent
Szívvel, szájjal, lélekkel,
Ki nagy, dicső dolgot
Cselekszik az anyucimmal.
Ki bölcsőmtől fogva
Mindeddig eltartott,
és számtalan jókkal
Minket elárasztott!

Thomas felveszi Simple Eamon Moran karakterét. (Idézőjelben, amit Simple Eamon Moranként mond)

„Kísérteties egy hely az, nem, Tomi? Parázok, ha ott kell dolgozzak annál az izénél.”

Jaj, Eamon! Nos, ami az egyiknek kísérteties, az a másíknak nagy vigaszt jelent. Habár apuci fent van a Mindenhatóval, itt lent a sírja és a földi maradványai táplálják a lelkem.

„Istenem, azért nagyszerű ember volt, ugye?”

Nem sok embert lehet így nevezni, de az apukám nagyszerű volt, ez igaz.

„És milyen erős volt! Nem mert vele kikezdeni senki. A kisujjával összeroppantott egy mogyorót, ugye, Tomi? Halál minden mogyoróra! — így mondta.”

Kényelmetlen csend, amíg Thomas várja, hogy Eamon meghívja.

„Megiszol velem egy teát? Pont azt főzök a garázsban.”

¹ Az angol eredetiben a *Lord of All Hopefulness* című egyházi ének szerepel.

Hát, ez borzasztóan keresztényi dolog tőled, Eamon! Csak várj egy pillanatot!

Thomas kikapcsolja a temető magnót, megfog egy széket és gyorsan felállítja Eamon garázsát. Az új térben bekapcsol egy magnót. Zene.

„Én azt mondom, kevés olyan jó dolog van, mint a tea. Az tette naggyá ezt az országot!”

Megtölt két csészét egy kétliteres Fantásüvegből.

„És ha az ország nem is nagy, itt van nekünk a tea, hogy átsegítsen a rettentő sötétségen.”

Itt van, bizony. A tea nagyszerű orvosság.

Egy nagy kutya morgását hallani.

Jó Isten, mekkora ez a kutya!

„Ez Rúfusz. Ártalmatlan kutya a Rúfusz. Szereti baszkurálni a nyuszikat, de a kölykökkel jól kijön.”

Értem.

„Na, ülj le, ahol tudsz! Remélem, erősen szereted a teát. Én olyan erősen szeretem, mint a kátrány. Ha nem olyan, hogy taposni lehet rajta, akkor én meg se' iszom!”

Persze, egy jó forró ital mindig jöhet! Na, Slàinte mhath!²

„Go bhfana í ngrá linn,

Iad siúd atá í ngrá linn.

Iad siúd nach bhfuil,

Go gcasa Dia a gcroíthe.

Agus muna gcasann Sé a gcroíthe

Go gcasa Sé caol na coise acu

Go n-aithneoimid iad as a mbacadaíl.”³

Thomas semmit sem értett ebből.

Nagyon jó! *(Rövid szünet)* Istenem, micsoda autógyűjteményed van itt! De tudod, Eamon, engem egyáltalán nem vonz az utazgatás! Az emberek csak száguldoznak A-ból B-be, és nem töltenek elég időt a nézelődéssel. Érted, amit mondok?

„Nem én, Tomi, de úgyis elmondod!”

Á, nem untatlak, Eamon!!

Thomas nevet. Eamon nevet. Együtt nevetnek. Thomas folytatja.

Hát, csak úgy tűnik nekem, hogy az emberek csupa felesleges szórakozással töltik meg az életüket, pedig eleve ott van a küszöbükön minden szükséges, amit az Úr megadott nekik. Ha az emberek nem a két végén égetnék a gyertyát, képesek lennének meglátni az Úr egyszerű szépségeit. Na, azt csak érted, hogy ezzel mit akarok, nem?

„Nem én!”

² Egészségünkre! (ír)

³ Ír pohárköszöntő:

Akik szeretnek minket,
azok csak szeressenek.
És akik nem szeretnek,
azoknak szívét lágyítsa meg az Úr.
És ha nem lágyítja meg a szívüket,
lágyítsa meg a bokájukat,
hogy rájuk ismerjünk sántaságukról.

Nem félsz, hogy egy nap majd arra ébredsz, hogy elfeledkeztél mindenről, amit az Úr érted tett? Hogy a napfény és az évszakok váltakozása nem ejt már ámulatba? Olyan nagyszerű ajándékot kaptunk, Eamon, olyan gyönyörű és csodálatos világot, amiben játszhatunk. De az emberek arrogánsak és elpocsékolnak mindent.

Thomas valahonnan elővesz egy hurling ütőt.

Az Úr csak azt akarja, hogy szeressük Őt, ahogyan Ő is szeret minket. Hogy viszonyozzuk az Ő szeretetét, és hogy szeressük egymást is. Miért olyan bonyolult ez, Eamon? *(Rövid szünet)* Ha nem az Úr az első az életedben, akkor az nem is élet. Szeresd és tiszteld az Úristent és a Mennyországot lesz az otthonod örökké. Ez ennyire egyszerű.

„Te egy két lábon járó szent vagy, Tomi! Az egész város így mondja! Kétségtelen, hogy jól megérintett.”

Megérintett?

„Hát Ő személyesen, úgy értem!”

Ja, rendben.

Thomas úgy érzi, rokonlélekre talált.

Egy prófétának követőre van szüksége, Eamon. Nézd, én értem, hogy van elég dolgod itt a garázsban meg hétvége a hurling csapattal, de én mindig úgy éreztem, hogy te megérted... megérted a munkámat itt a városban... hogy talán van köztünk... egy kötelék. Ha velem dolgoznál, akkor kemény, de tisztességes munkaadó lennék. Együtt mennénk el az emberekhez. Jót tennék ott, ahol rosszság van. Vigasztalnánk ott, ahol magányosság. Isten munkája nehéz, de a jutalmak, Eamon, azok csodásak, tudod?

„Meg kell beszélnem ezt még a fiúkkal is, mert nem akarom ám félvállról venni az Úr melóját. Százszázalékot tennék bele a Magasságos Személynek.”

Nagyszerű csapat lennénk, Eamon!

„Az biztos, Tomi! Az biztos! Tudod mik lennénk? Keresztes lovagok!”

Pontosan!

„Mint Starsky és Hutch... csak mi az Isten törvényét tartatnánk be!”

(Nevet.) Nagyon jó! Nagyon vicces, Eamon! Baromi jó vicc!

Thomas nevet és a hurling ütővel üti a földet.

Jelt ad Eamonnak.

Eamon!

SIMPLE EAMON MORAN a magnóról

Akkor kérsz egy forró levest, Starsky?

THOMAS

Kérek, Hutch! Vágd hozzám, Eamon! Köszönöm. Az Isten áldjon meg, társam!

Nagyon hosszú szünet, miközben Thomas és Eamon halkán nevetgélnek a rossz viccen. Aztán csönd, ahogy Thomas körbenéz a garázsban. Az atmoszféra hirtelen megváltozik, mikor meglát valamit a falon.

Ez az, amire gondolkodok?

SIMPLE EAMON MORAN

Jaj, ne nézz oda, Tomi!

THOMAS

De ez, Eamon... ez mocskosság. Hogyan képes bármelyik nő levetkőzni és megengedni ezt a... (rövid szünet) És... és te? Téged kielégít egy mocskos prostituált képe a faladon? Hát ez nem jó, Eamon! A kollégámnak hittelek, de egy beteg perverz vagy! Na, ki lett felültetve a lóra? Ki a nagy kretén? Nem más, mint Thomas Magill!

SIMPLE EAMON MORAN

Mér, most kit bánt egy naptár?!

THOMAS

Kit bánt? Csak nem a Sátán Fekete Angyala áll itt előttem!? Na, elég, elég! Egy pillanatig nem figyelek és máris mindannyian erre csináljátok! Engedj ki innen!

SIMPLE EAMON MORAN

Jaj, Tomi, az Isten áldjon meg...!

THOMAS

Az én nevem Thomas! Az én nevem Thomas! Az én nevem Thomas! Az én nevem Thomas!

Thomas szétveri a garázst, miközben Eamon zenéje harsog. Thomas kifut a térből.

Drámai fényváltás, miközben a zene véget ér és Thomas is megáll.

És elfutok! Gyorsan fel a dombra és le a dombról, át a templomon! Inishfree újból szintiszta rosszság és fertő. A lábaim képtelenek felvinni a Mennyországba, a sátáni mocsár visszahúz. Szodoma, Jézusom! Szodoma! Fuss, Thomas, fuss! Fordulj meg és láthatod Simple Eamon Morant a garázsajtóban állva... a szemei dermesztően pirosak, rongyos szárnyai lángokban! (Sikolt) Istenem, fogd meg a kezem és vezess ki ebből a rothadó gödörből! Ez a pokol! Ments meg, Uram és ültess magad mellé! Ments meg, Mindenható Uram! Ments meg!

Egy kutya ugatását halljuk a magnóból.

Thomas megáll. Figyeli, ahogy a kutya közelebb jön. Rémulten hátrálni kezd. A kutya nagyon hangosan ugat.

HAGYJ BÉKÉN, ROGER! MENJ HAZA, ROGER! MENJ HAZA!

Thomas bekattan; ütni és rúgni kezd. Az ugatás abbamarad, a kutya elájul. Thomas folytatja a verést. Végül abbahagyja. Zene.

Thomas kiegyenesedik. Az ökle véres egy kicsit. Belebokszolhatott a földbe. Megmossa a kezét a mosogatónál.

Átsétál egy új térbe, ahol egy kisebb asztal és egy szék már felállítva várják.

Egy pillanatra eltűnik egy kis irodahelyiségben, és amikor előkerül, egy tiszta, piros pamutterítő van nála. Óvatosan ráteríti az asztalra. Bekapcsol egy új orsós magnót. Leül. A zene abbamarad.

Egy csendes kávézó hangjai.

Nem minden nap lepem meg magam ilyesmivel, de ma sajtortát eszem! Bizony! Mrs. Cleary Kávézója. A kockás terítők fénylenek és ragyognak. (Alig hallhatóan magának suttogja.) Sajtorta. Sajtorta. Sajtorta. Sajtorta. Sajtorta. Sajtorta. Sajtorta. Sajtorta. Sajtorta. Sajtorta. Sajtorta. (Hangosabban) Sajt? És torta? Ki gondolta volna, hogy egy kis krémsajt meg a daráltkekszes alap így feltűzeli a cukrászvilágot... pedig így volt. (Bemutatja) És íme: a ház asszonya!

Thomas felpattan a székből és megragad egy sípoló kannát, közben megszólal egy szamba. Felveszi Mrs. Cleary kacér karakterét. (Idézőjelben, amit Mrs. Cleary-ként mond)

„Jaj, Thomas, hogy te milyen csodálatosan nézel ki! Micsoda szett! A legjobb, tényleg! Nézzük csak! Jézus, milyen jóképű fiú lett belőled! Én mondom, a legjobb fogás Inishfree-ben! Hölgyek, jöhet a tea? Jöhet hát! Finom, bizony! Nem gondolod, hogy Mrs. Heffernan úgy néz ki, mint egy igazi modell, a feje tetejére pakolt hajával, tisztára mint egy szőrös muffin, már ha van ilyen egyáltalán! Szőrös muffin? Az én kávézómban tuti nem! Az lehetetlen, jaj, dehogyis! Hú, nézd már a formás kis lábát! Minek zárod be a kis cipellődbe? Hallod, lefogadom, hogy jól táncolsz, Thomas! Lefogadom, hogy jól táncolsz! Fred Astaire-nek egy az egyben ilyen lábai voltak! Kapd el Mrs. Cleary-t és táncolunk egy jó kis keringőt!”

Én csak egy szelet sajtortát szeretnék, Mrs. Cleary.

„És, nincs időd egy táncra?! Szégyenlős vagy, mi? Nem vagy szégyenlős, ugye?! Pattanj fel és pörgünk egyet! Ma este van a bál, Thomas! Gyakorlunk egy kicsit, aztán megmutatjuk az egész városnak az iskola nagytermében, mit szólnak? Megmutatjuk azoknak a vén főszeroknak, hogy Fred és Ginger még mindig nagyon tudnak itt a szomorú, vén Inishfree-ben. Hát persze, kis táncosom! Jaj, a kis táncos, hogy táncol a leprikóncipőjében!”

A szamba elhallgat.

Nézze, ha nem gond! Mármint úgy értem, ha nem gond, akkor inkább nem táncolnék sem itt, sem a bálban, tetszik érteni? Éppen csak a szokásos sétámon voltam, hogy sütit vigyek anyucinak, és csak beugrottam egy sajtortára! Úgy értem, ha nem gond, Mrs. Cleary, kérnék egy szeletet a legendás sajtortájából. Hogyha nem baj, Mrs. Cleary!

Mrs. Cleary nem túl boldogan arrébb megy.

Nem engedheted meg, hogy táncolni lássanak Mrs. Cleary Kávézójában... pláne nem Mrs. Cleary-vel. Sosem tudhatod, hogy igazak-e a pletykák, de ha igen, akkor nem egy gazda szokott már ide a krémsajt és kekszes alap miatt.

Thomas előveszi a jegyzetfüzetét és beleír.

„Mrs. Cleary. Szemérmetlen.”

Thomas hirtelen teljesen kimerültnak látszik. Vagy húsz másodpercig pihenteti a fejét az asztalon.

MRS. CLEARY a magnóról

A sajtortád, Thomas.

Egy valódi szelet sajtortorta kerül elő valahonnan az asztal alól.

THOMAS

(Vidáman) Nagyon köszö, Mrs. Cleary! Mennyei! A Mennyország!

Miközben Thomas eszi a tortáját, egy beszélgetést hallunk a magnóból.

MRS. HEFFERNAN

Egy kicsit lejjebb a garázstól. Az út közepén feküdt.

MRS. CLEARY

És kié?

MRS. HEFFERNAN

Úgy tudom, az O'Donnelléké.

MRS. CLEARY

Jaj, a Roger?

MRS. HEFFERNAN

Biztos elütötte egy autót. Veszélyes arrafelé.

MRS. CLEARY

Az bizony. Jaj, az a szegény kutyuli.

Nyíló ajtó és csengő hangja. Thomas a magnóhoz fordul.

Zene.

Hirtelen meglát valamit, ami megbabonázza.

THOMAS

És akkor besétál az életembe. Egy sápadt, zöldszemű látomás. Mosolyog, miközben kék ruhája véletlenül hozzáér a kezemhez. Érzem, hogy feláll a szőr a karomon, igen, ahogy ez ilyenkor lenni szokott. A szemembe néz, ettől elpirulok és hátat fordítok neki. Egy angyal, Thomas! Egy igazi angyal. Hirtelen nagyon gyengének érzem magam. Háttal neki. Majdnem hozzádőlve. Aztán szégyent érzek. Nem tudom, hogy miért – a vonzereje és a szépsége, azt hiszem. Olyan gyönyörű és tiszta. Kihallgatom a pultnál. Az élet a hangjában. Könnyedség és humor Isten szavaiban. Az ő beszéde olyan, mint a nyári napsütés. *(Szünet)* És hirtelen látom magam előtt Eamon Moran mosdatlan kezeit... nagyok és mohók, mint az a kurva Mrs. Cleary. Ehhez az angyalhoz képest minden csak mocsok. Minden, Thomas.

Megpróbálja a terítővel letörölni a láthatatlan koszt a kezeiről.

Hirtelen felnéz és a lány ott áll előtte.

Szia. *(Rövid szünet)* Thomasnak, igen. *(Rövid szünet)* Mikor jöttél? *(Rövid szünet)* Nem láttalak. *(Rövid szünet)* Hát, én is elfoglalt voltam. *(Rövid szünet)* A munkámat végzem, igen. *(Rövid szünet)* Igyekszem. *(Rövid szünet)* Szóval láttad. Igen. *(Rövid szünet)* Persze, veled megyek.

Thomas elmegy az angyallal. Megint a csengő hangja. A zene szól tovább.

Odamegy a lányokhoz, akik a sarokban állnak. Minden ragyog tőle, még a levegőben szálló por is. A Mennysorság megtalálta az utat a mi hervadt, szürke városunkba és mindent élénkre színezt. És azok az okoskodó lányok eldobják a vastag cigarettáikat és meghajolnak előtte. Térdre borulnak, lehajtják a fejüket és ő rájuk teszi a kezét, felém fordul... és elmosolyodik.

Thomas elindul a lány után, ki az utcára.

Olyan, mintha kékesfehér felhőkön lépkednék újra, de most már ő is itt van az oldalamon. És most egy másik Inishfree-t látok, reménnyel telít. A jóság képes változtatni, és az Úristen most kiárasztja a szépséget, ami eddig bezárva lakott ezekben az emberekben... a szomszédok kedves szavakkal köszöntik egymást... tisztelet és közösség születik pusztán azért, mert itt jár köztünk.

(Szünet)

THOMAS mint Edel

„Nem leszel többé egyedül, Thomas. Mert ma megtaláltalak téged... és veled megyek az úton.”

A szemében boldog könnyek.

Köszönöm.

Mosolyog.

És a kék ruhája alól... a délután melegében kinyújtózva... szárnyak nőnek ki. Az ég felé tart, de visszafordul hozzám. *(Rövid szünet)* Hivatásunkban egyek vagyunk, ugyanaz a lélek, én és te, ugyanaz a mosoly, ugyanaz az Egy! De hogy hívjalak téged, Angyal?! *(Szünet)*

„Edel.”

Edel. Edel.

A zene még egy darabig folytatódik, ahogy Thomas nézi Edelt elrepülni.

A zene váratlanul abbamarad.

Thomas felveszi Mrs. O'Donnell undok karakterét. (Idézőjelben, amit Mrs. O'Donnellként mond)

„Aztán mire föl vagy ilyen elégedett? Nem szégyelled magad? Rögtön tudtam, amikor meghallottam. Mrs. Cleary nem akarta elhinni, hogy te voltál, de Simple Eamon Moran elmondta neki, mit csináltál az utcán. Agyonverted a kutyát. Megdöglött, Thomas! Nézz rá! Attól ilyen, hogy látta szegény a saját kutyája tetemét, otthagya az út szélén, mint a szemetet. Ha az én Marty-m meghallja, hogy mit csináltál, a szart is kiveri belőled, az tuti! Hallod, mit mondok, te félkegyelmű!”

Hallom, amit mond, Mrs. O'Donnell, de hogy őszinte legyek, nem sok értelme van! Biztos benne, hogy nem a kutyája harapott először?

„És ezért agyon kellett verni szerencsétlen állatot?! Jézusom, ember!”

Nálam jobban senki sem sajnálja, Mrs. O'Donnell! De hogy őszinték legyünk, vagy én vagy az állatorvos puskája! A lényeg ugyanaz. Őszintén szólva nem nézett túl fényes jövő elé a kutyus, miután megharapott. Akkor elvinném ezeket a lekváros linzereket, Mrs. Pearson!

Egy doboz lekváros linzer esik le az égből a kezébe.

Jó lenne beszélgetni, Mrs. O'Donnell, de haza kell mennem anyucihoz!

Rövid szünet.

Nézem, ahogy Mrs. O'Donnell cipeli a nehéz könnyeit végig az úton, aztán eltűnik a szürkületben. Nagy levegőt veszek, érzem, ahogy a lelkem megkönnyebbül és megnyugszom újra.

Süvítő szél hangja.

Most kezdődik el, bizony! Szürke fellegek gyülekeznek és forogni kezdenek... Edel forgatja őket, hogy engem szórakoztasson! Olyan gyorsan pörgeti őket, úgy érzem, hogy szinte magukba szívnak! Mintha egy óriási porszívó beszippantana és elrepítene egy gyönyörű helyre! Oda, ahol én és az angyalom kéz a kézben sétálunk! Egy jó helyre, Thomas!

Hangok és zene, miközben Thomas behunyja a szemét és az Univerzum forog körülötte.

Aztán hirtelen csend lesz.

Mrs. O'Donnell hangja az orsós magnóról.

MRS. O'DONNELL

Egyébként igaz? Tényleg megölted, Thomas?

A szamba harsogni kezd.

THOMAS

(A magnóról, suttogva) Nem tudom. Mentem az úton... el akartam menekülni...

Elnémul. Nem tud beszélni.

Szétveri a kávézós magnót, a másik magnón hirtelen egymásra folynak a hangsávok és torzítani kezd.

A hang önmagától kitisztul, és most Thomast halljuk, ahogy sírva elfut. Thomas a magnóra bámul. Odamegy hozzá és kikapcsolja.

A mosogatóhoz megy és megmossa megint a kezét. Megszárítja és átmegy abba a térbe, ahol Anyuci konyháját rendezte be.

A magnót a konyhaasztalra teszi. Country zene szól.

Valahonnan elővesz egy doboz Fantát. Kinyitja és lehúzza az egészet, mint jól megérdemelt italt.

ANYUCI a magnóról

Isten hozott, Szomjas Utazó! Nem fogod elhinni: Trixi megint letargiába esett!

THOMAS

Ne már.

ANYUCI

Dobtam neki egy fagyasztott halrudat, hogy felvidítsam. Jó fél óráig szopogatta, mintha szivar lenne. Sosem láttam még ilyen gyászos pofájú macskát.

THOMAS

Igaz.

ANYUCI

Megváltozott, mióta az összes kölykét vízbe fojtottad.

THOMAS

Anyuci, megmondtam, hogy azok a kiscicák már egy jobb helyen vannak! Tíz métert nem tudsz megtenni úgy Inishfree-ben, hogy ne találkoznál össze egy kutyával. (*Trixinek*). Kelj fel, Trixi, gyere!

Thomas felveszi Trixit, egy régi pulcsiból készült macskát.

ANYUCI

Azt mondják, hogy a kutyák kiszagolják a rossz embert.

THOMAS

Igen?

ANYUCI

Az Írek Lapjában olvasok egy cikket a kutyuskák megérzéseiről.

THOMAS

Hát, nem csoda, hogy az utcákon hemzsegnék a kutyák, ha mindennek ekkora feneket kerítenek ebben a városban!

ANYUCI

Nagyon helyesen teszik!

THOMAS

(*Trixinek*). Na most, Trixi asszonyosság. Ide figyelj, változtatnod kell a dolgokon, ha nem akarsz a füzetemben végezni! Legyél vidám!

Thomas ledobja Trixit. Macskanyávogás hallatszik a magnóról.

Ideje, hogy levedd a felsőd, anyuci!

Thomas felvesz egy nagy tubus ipari kéztisztító krémet. Kinyitja és elkezd bemasszírozni az asztalba. Halljuk Anyucit sóhajtozni egy darabig. Aztán abbahagyja.

Megint süvítő szél hangja szól a magnóból.

A mentolos krém szagától oszladozni kezdenek a kétség felhői a fejemben. Így már látom Inishfree boldog jövőjét, amit én és Edel angyal együtt festünk neki. A csavar fordul egyet. A jószág új erőre kap. És a változás elkezdődik.

Thomas tovább masszírozza a krémet az asztalba. Aztán abbahagyja és megtörli a kezét.

ANYUCI

Köszí, Thomas! Fantasztikus gyógyító vagy. Az Isten áldja meg a fantasztikus gyógykezeid.

THOMAS

Hát, tudod, a gázzradiátornál üldögélés nem tesz jót a tüdődnék, Anyuci. Már mondtam egyszer és el fogom mondani még ezerszer.

ANYUCI

Jaj, de borzasztóan hideg tud itt lenni, Thomas!

THOMAS

Szerintem rá fogsz jönni, hogy ha több ruhát veszel fel, az megoldja a gondodat. Nem kell hozzá géniusznak lenni, hogy ezt tudd, anyuci.

ANYUCI

Sajnálom, Thomas.

THOMAS

Csak azt kérem tőled, hogy vegyél fel még egy pulóvert. Ez nem olyan, mintha azt kérném, hogy hozzád nekem egy doboz sütit a boltból minden nap.

ANYUCI

Rendben, Thomas.

THOMAS

Nézd, Anyuci, azt hiszem, hogy egy kicsit több belátásra van itt szükség. Én mindkettőnk érdekeit nézem. A szárazköhögés miatt vesztegetem Isten drága idejét a kenegetéseddel. Olyasmire kérek, amit még te is meg tudsz oldani, anyuci! Egy pulóver, ennyi az egész! Még egy pulóver! Hadd ne kelljen még miattad is aggódnom!

ANYUCI

Jaj, sajnálom...

THOMAS

Mármint, van fogalmad róla, hogy milyen napom volt? Hogy az Úr mit ruházott rám? Egy kicsivel több együttműködés kellene a részedről! Megkönnyítené a munkámat, ha egy boldog otthonba jöhetnék haza, anyuci! Nem kérek sokat... de amikor bejövök azon az ajtón... amit elvárok... amit várok... tiszteletet tőled és Trixítől. Ugyanazt a tiszteletet, amit apucinak mindketten megadtatok.

ANYUCI

Miért, Thomas?

THOMAS

Jaj, anyuci, hát nem vagy egy géniusz, mi? Betűzzem le neked?

ANYUCI

Hagyd abba, Thomas!

THOMAS

(Kiabál) Ostoba nő! Értettél bármit is abból, amit mondtam? Vegyél már fel egy kibaszott pulóvert! Van fogalmad arról, mennyibe kerül befűteni ezt a szobát!? A kibaszott gázzámla, anyuci! Nem fogod tönkretenni a munkámat, asszony! Figyelsz rám?! Figyelj – AZT CSINÁLOD, AMIT MONDOK!!

Kint a kutyák megriadnak Thomas kiabálásától és ugatni kezdenek.

Thomas az utcára nyíló fémajtó felé néz.

(Kiabál) Na gyere – KUTYA!

Az ajtóhoz rohan és beleveri az öklét. A kutya bekattan. Thomas ütlegelni kezdi az ajtót és visszaugat a kutyának.

ANYUCI

(Sírva) Most mi lesz velünk, Thomas? Mi lesz velünk...

A zene és a kutyák hangja felerősödik. Thomas hátat fordít az ajtónak és visszatér az óriási térbe, amit teremtett. Lehajtja a fejét.

Odamegy az „utcai” orsós magnóhoz és bekapcsolja. Jókedvűen és izgatottan nyitja ki a láthatatlan zárat a láthatatlan ajtón. A zene hirtelen elhallgat. Egy napfényes nyári nap és az utca zajai.

THOMAS

Autó.

Autó hangja.

Kutya.

Kutya hangja.

Billy.

BILLY

Mizu, Thomas?

THOMAS

Hahó, Billy! *(Rövid szünet)* Mikor kilépek az utcára, érzem, ahogy a bejárati ajtó finoman becsukódik mögöttem. Inishfree. Az én városom. *(Rövid szünet)* Felnézek és látom, hogy egy kis fénysugár áttör a felhők között. Edel szárnyai belehasítanak a levegőbe. Jön felém. Itt van. *(Rövid szünet)* Szia, Edel.

A Thomas melletti magnó hirtelen bekapcsol és Timmy O’Leary hangját halljuk.

TIMMY O’LEARY

Minden rendben, Thomas?

THOMAS

Csak nem Timmy O’Leary? A fiú, aki úgy bánik az anyjával, mint egy vén kutyával!

TIMMY O’LEARY

Mi van?

THOMAS

A trehány viselkedés következményei mindig utólrének egy férfit, Timmy. Éppen ma reggel volt szerencsém végighallgatni a litániát a kizsákmányolásról, amit az édesanyukádnak kell elszenvednie.

TIMMY O'LEARY

Miről beszélsz?

THOMAS

Miről beszélsz? Hallod ezt, Edel? Egy hatvanhét éves nőről beszélek, aki négykézláb kúszik ide-oda, mert a lábait felzabálják a bütykök, Timmy! Egy nőről, akinek a Domestos-mérgezett kezei apró karmokká mumifikálódtak! Ezekkel a karmokkal kotorássza fel a padlóról a mocskos gatyákat és a bűdös zoknikat meg mindenféle penészes ételt, miközben a megmértelyezett fia hatalmaskodik felette!

TIMMY O'LEARY

Te vele vagy?

THOMAS

Velem van, ami azt illeti, igen, de most velem beszéljess, fiatalember!

TIMMY O'LEARY

Jól van, na.

THOMAS

Jól van, na! Harminckét évvel ezelőtt az Úristen elültetett egy magot az anyukádban, és adott lendületet és egy utasítást az apukádnak, hogy öntözze meg azt a magot, így kezdődött el a magzati életed anyukád pocakjában. Ő pedig megtartott téged, és nem kétséges, hogy ott bent is megfelelően táplált, ahogy egy magzatot kell. El kellett viselnie a borzalmas gyomorégést, a kínos puffadást, erős hangulatingadozásokat, de ő kibírta mindezt, Timmy, szeretetből. És amikor kinyomott téged a kórházban, valószínűleg nem volt nála boldogabb nő az egész országban. És ugye felnevelt téged? Etetett, itatott, ruházott, megtanított írni-olvasni, na és megismertette veled Jézus Krisztust a katekizmuson keresztül. Reményei voltak veled kapcsolatban, Timmy! Boldog remények, rengeteg lehetőségről! És este, miközben a bütykeit reszeli, álmodozik az anyukád. Arról, hogy a fia munkát talál és nyomot hagy a világban! És Isten vezetésével talál majd egy lányt is magának. És bizony, az anyád már tervezi is a toalettjét a nagy napra! Mennyi kalap közül válogatna, Timmy! És habár még csak pillanatok teltek el a felnőtt életedből, máris olyan, mintha összezsugorodna körülötted a világ! És minden pillanatban, amíg így élsz, kicsúfolod a világot, amit az Isten teremtett, az anyukád álmain taposol, megtagadod tőle a fiút, akire büszke lehet, megtagadod tőle a csinos kalapokat, Timmy! *(Rövid szünet)* Megtennéd nekem azt a szívességet, hogy gondolsz erre legközelebb, mikor a mocskos szobádba belépsz?!

Rövid szünet.

TIMMY O'LEARY

Erre mind gondoljak?

THOMAS

Mint a hit evangéliumán, gondolkozz el rajta.

Szünet.

THOMAS

Hát, köszönöm szépen, Edel. *(Szünet)* Nagyon igyekszem, tudod. *(Szünet)* Hát, hogy őszinte legyek, még mindig hiszek benne, hogy ez a város naggyá lehet egyszer. A világ legocsmányabb szavai sem tudnának eltéríteni a munkámtól. *(Rövid szünet)* Isten mindig itt van velem. Mindig látom Őt mindenben és mindenhol, pont úgy, ahogy az első imakönyv tanítja. Lehet, hogy néha túl keménynek tűnök, de minél hamarabb vezeklünk a bűneinkért, annál gyorsabban nyílik meg a világ előttünk, tele szeretettel és békével...

Edel mond valamit.

Tessék... ? Persze... oda megyek, ahova akarod. Várj csak...

Felkap egy régi összetekert, ütött-kopott zöld szőnyeget. Leteszi a földre és belerúg. A szőnyeg magasztosan kitekeredik.

Szünet, miközben nézi a lányt, ahogy az mutatja az utat.

Sétálunk.

Zene.

Olyan ez, mint a legelső séta. Mellettünk a jó szomszédok megállnak és bólintással jelzik, hogy elmehetünk, aztán a lelkük felemelkedik a Mennyországba. Sétálunk tovább és ide-oda lebbennek a függönyök, de nincs nevetés, áldás övezi a lépteinket. Az emberek örökké beszélni fognak erről a napról. Körülöttünk a város boltjai és házai a föld alá süllyednek és hamarosan az út is beomlik és csak az elnyúló, üres horizont marad. Én és az angyal átvágunk a mocsos pusztaságon és elveszünk egy jobb élet álmában. Csak mi vagyunk ezen a világon, de a cipőnk alatt máris új fű sarjad, és átterjed a pusztára is, ahonnan sárga és zöld sáfrányok hajtanak ki és igyekeznek az új nap felé. Tovább megyünk és egy gyümölcsös kert tolakszik ki a földből. Edel Isten szavaival szól hozzám, és ezekre a szavakra almák érnek meg egy pillanat alatt és csodás piros pontokkal színezik be ezt a zöld világot. Milyen gyönyörű ez az új világ. Milyen tiszták a reményei, milyen szabadok az álmai. *(Rövid szünet)* És a múltam, mindaz, amit átéltem, a fájdalom, a verések, az erőszak, a hazugságok... feloldódik a levegőben. Újjáépítjük a világot, ő és én, és ez túlél majd heteket, éveket és évszázadokat. A remény, béke és szeretet új történelmét írjuk.

Folyó hangja.

A gyümölcsös egészen a folyóig tart, oda visznek a lábaink, a szívünk tele várakozással. Találunk egy tisztást a parton, ahol a fű puha a tenyerem alatt, és csak ülünk és nézzük, ahogy a kék-szürke folyó eliramlik mellettünk.

Odamegy Edelhez és leül. Szünet.

Milyen puhának tűnnek összecsucott, fehér szárnyai. *(Rövid szünet)* Olyan nagy utat tettél meg, nem igaz, Edel? *(Rövid szünet)* Rám mosolyog és nem szól semmit. Mi tudjuk, hogy mit építünk. Kimondtuk, amit kellett és most itt az idő, hogy csak üldögéljünk csendesen az Édenben, amit létrehoztunk.

Szünet.

Nem hallom, amit mond. *(Szünet)* Edel, megfoghatom a kezéd?

Mennydörgés és szakadó eső hangja. A színpadot és Thomast is eláztatják a tűzlocsolók. Thomas feláll, dühös és sértett.

Nem ez az első eset, hogy Isten haragja lezúdul Inishfree-re! Járok az esőben, ami végigömlik az arcomon és elnehezül a lelkem. Hallom, hogy valaki felém ugat és aztán kinevet! Rajtam nevet! Vége lesz egyszer ennek a nevetésnek?! Menj tovább, Thomas!

Mennydörgés.

Az egész város itt ül a fejemen és megpróbálnak lerántani a mocsokba. Amikor az Úr látta, hogy nagy az emberek gonoszsága a földön és szívük állandóan a rosszra irányul, megbánta az Úr, hogy embert teremtett a földön és bánkódott szívében. Ezt mondta az Úr: eltörölöm a föld színéről az embert, akit a földön teremtettem: az embert az állatokkal, a csúszómászókkal és az ég madaraival együtt, mivel megbántam, hogy teremtettem őket. Noé azonban kegyelmet talált az Úr szemében. Noénak ez a története: Noé igaz ember volt, kifogástalanul élt kortársai között. Noé Isten színe előtt járt.

Mennydörgés megint. Thomas ugatni kezd az egész városra. Megáll.

Látok valakit a házam előtt, az ujja a csengőre tapadt, dühös, amiért várnia kell, közben anyuci meg úgy trónol bent a házban, mint maga a Királynő. *(Nevet)* Az ember megfordul és felém rohan, a döglött kutyájáról, Rogerről kiabál valamit. Engem akar, engem akar!! Ó, Jézus, kérlek, ne!! Ne ne NE!! NE CSINÁLD, NE CSINÁLD!

Thomasnak behúznak egyet és a földre esik. Vadul csapkod a vizes földön, sír, mint egy kisgyerek. Mr. O'Donnell kiabál rá az orsós magnóból.

MR. O'DONNELL

TE KIBASZOTT FÉLKEGYELMŰ! MEGÖLNI A KIBASZOTT KUTYÁMAT! TE BETEG VAGY, EMBER, HALLOD! KELJ FEL! KELJ FEL BAZDMEG ÉS ÁLLJ KI VELEM! ÁLLJ KI VELEM! ÁLLJ KI VELEM! ÁLLJ KI VELEM!

Az eső és hangok még folytatódnak. Aztán hirtelen megszűnnek.

Thomas a földön fekszik, hangosan sír. Feláll és ráüvölt a városra. Doris Day-t halljuk, ahogy a Time to Say Goodnight című dalt énekli.

A dal közben Thomas alsónadrágra vetkőzik. A teste tele zúzódással és hegekkel, amiket magának okozott. Lehúzza magához a plafonról lógó kék öltönyt. Felveszi. Egy kicsit nagy rá, egyértelmű, hogy az apjáé volt. A dal véget ér.

ANYUCI

(Sóhajtozva) Ó, Doris Day. Ez bizony a Mennycsászár, nem igaz?

Szünet.

Doris Day-en úgy áll a rózsaszín, mint senki más. Egy igazi szépség.

Szünet.

Szívesen teáznék meg sütitnék egyet Doris-szal. Nem tűnik egy lekváros linzeres csajnak, persze ez nem ok arra, hogy ne szeressem. Inkább olyan citromos kekszes, amúgy.

Szünet.

Hogy néz ki a folyó, Thomas?

THOMAS

Ahogy a folyók szoktak. Más, mégis ugyanolyan.

ANYUCI

Na, az jó. Ha nincs hír, az jó hír.

Szünet.

Elmész?

Szünet.

THOMAS

Már elkezdődött a táncmulatság az iskolában. Gondoltam, benézek, megmutatom nekik magam.

ANYUCI

Nem is jó állandóan bezárkózni az anyukáddal.

THOMAS

Én nem bánom, anyuci. Egyáltalán nem.

ANYUCI

Olyan jó vagy hozzám. Szeretlek, fiam, nagyon szeretlek.

THOMAS

Fogalmam sincs, miféle élőlény vagyok én nélküled, anyuci. Itt szinte mindenem megvan. Majdnem. És ha elég erősen kívánom, látom apucit melletted a kanapén, kvízműsorokat néztek a tévében... és én is ott ülök a lábainál.

Szünet.

Néha úgy érzem, hogy a szeretet szabadságra ment tőlünk... hogy valahogy kibújt a bejárati ajtó alatt és elment egy teljesen más helyre, anyuci.

Szünet.

Nagyon későn jövök szerintem. Halálos csendben leszek.

ANYUCI

Tervezel valamit, Thomas?

THOMAS

Nem, nem. *(Rövid szünet)* Szép álmokat, anyuci.

Thomas kikapcsolja az orsós magnót a konyhában. Megpuszilja az asztalt, mintha anyuci fejét puszilná.

Kisétál ebből a térből. Nem foglalkozik a zárral az ajtón. Kilép az utcára. Az utcai magnó varázsütésre bekapcsol.

Egy elhaladó autó zaja.

Egy kutya ugatásának hangja.

Billy köszönése.

BILLY

Mizu, Thomas?

THOMAS

Mikor kilépek az utcára, érzem, ahogy a bejárati ajtó finoman becsukódik mögöttem. Inishfree... *(Rövid szünet)* Látom őket az út túloldalán, sorban állnak, hogy bejussanak a táncterembe. Nézem, ahogy Dwain Flynn könnyít magán a házunk oldalában, és arra gondolok, hogy holnap nekem kell majd felsikálni az emlékét a kemény, hideg földről. *(Rövid szünet)* Nézem, hogy Simple Eamon Moran Timmy O'Leary-vel beszélget előttem a sorban. Timmy rám néz és látom, ahogy az „Edel” szót tátogja, Simple Eamon pedig nevet rajta.

Aztán Mrs. O'Donnell és a férje is csatlakoznak. Nézem, ahogy a férfi eljátssza, hogy vert meg és síros baba-arcot vág. Ez Thomas arca. Csak az ürességet látom bennük. Nincs már bennük élet. Nem érzek irántuk semmit.

Szünet.

Van egy város, ahová a Mennyország angyalai látogatóba járnak a Földre. Ott minden férfi és nő között hatalmas a szeretet. Tisztelet, kedvesség. Langyos szellőt érezni a városban, a folyó könnyedén csapkod és csobog. Nincsenek gonosz trükkök. A szavak tiszták. Itt csak jószág van.

Szünet.

A sor lassan araszol befelé a bálterembe. Olyan sok mindent kell mondanom ezeknek az embereknek. Érzem, ahogy Isten ereje növekszik bennem, és fogja a kezem, miközben sétálok befelé... a Pokolba.

A bál hangjai szólalnak meg hirtelen, miközben színes lufik esnek a színpadra. Thomas görnyedezve bemegy. Aztán hirtelen megjön az önbizalma ahhoz, amit tennie kell.

Odafut és bekapcsolja az orsós magnót, amin az előadás elején dolgozott.

Hangok kakófóniája hallatszik – Inishfree lakói megbélyegzik, kigúnyolják. Ez keveredik a zenére táncoló emberek hangjával. Örvénylik, mint egy vihar.

Thomas feláll egy székre és egy mikrofonba beszélve megszólítja őket.

Micsoda nap, mi, emberek!? Micsoda nehéz nap! Jót röhögtetek a kocsmában ma este, nem igaz?! Rajtam röhögtetek! Az a sok pofázás Thomas Magillről meg az ő zsidó anygalkájáról! Most én röhögök, halljátok? *(Rövid szünet)* Dwain Flynn, a mocskos szád... te, Charlie McAnerny – játszod az agyad a városban, mintha te lennél itt a főnök! Láttalak mindkettőtöket! Figyeltek titeket, ti meg engem, mi?! Most már elég a mocskos szavaidból, Dwain! Az én szavaim, Charlie! Az én szavaim, Mrs. Cleary! Szégyellje magát, Mr. O'Donnell, a Sátán kiemelt helyet tart fent a maga valagának! Mit művelt velem kint az utcán?! A Pokolban fog égni miatta! Most én nevetek magán és a feleségén! *(Nevet)* Ami a többiekét illeti – én mindent megtettem! Mindent, de ennek most vége! Meghallgattalak titeket, amikor senki más nem! Hittem benne, hogy mindannyian képesek vagytok valami jót cselekedni, de ez még azelőtt volt, hogy átvertetek, mint egy bolondot! Kihasználtatok, hogy a szerelmet kerestem és átvertétek azt a lányt is, nem igaz?

Ez volt a Sátán utolsó napja Inishfree-ben, fogjátok már fel! Nehéz nap ez neki! *(Rövid szünet)* Mik vagyunk mi nektek anyucival és Trixivel, mi? Semmik! Mikor apuci meghalt és elvesztettük a boltot, nem kaptunk tőletek semmi tiszteletet! Kihasználtatok minket olyan sok éven át, aztán eldobtatok, mint a szemetet! Így volt, nem? Röhögtetek a Boyle kocsmájában ma este, röhögtetek és ugattatok, mint minden este! Sárba tapostátok az én tisztességes nevemet és káromoltátok az Istent, mint a kutyák, mert azok vagytok! Felismeritek apukám öltönyét, nem? Ő szétverne mindnyájatokat, ha most itt lenne! Eszméletlenül verne titeket – de most engem hallgattok!

Thomas gyorsan lemászik, felvesz egy pár rongyos angyalszárnyat és visszalép a székre. Hirtelen koncentráltabb lesz.

Isten azt mondta nekem: „Gyere vissza a Mennysországba, Thomas! A jó munkádat semmibe vették, ahogy a fiamét is! Csatlakozz apucidhoz! Anyucid részesül az üdvösségben, hiszen ő az Irgalom Anyja! Hagyd el Inishfree-t, Thomas! Hagyd őket meghalni!” Mi felmegyünk a Mennysországba, Ott ülünk majd fent az Úrral és új házuk lesz ott. Én elfelejtelek titeket és azt a lányt is, akit azért küldtetek, hogy átverjen engem. Minden reggel és minden este tiszta lélekkel és könnyű szívvel ér majd el engem, mert elfelejtem ezt a várost! Késő már a bűnbánat, egyébként. Túl késő! Aki tehát test szerint vet, az a testből is arat majd romlást. Erősebb vagyok nálatok és végig fogom nézni, ahogy elpusztultok... mert ti nem Isten... hanem a Sátán barátai vagytok. HALLGASSÁTOTK CSAK!

Thomas odatartja a mikrofont a kazettás felvevőhöz és megnyomja a lejátszás gombot.

Thomas és a tizennégyéves Edel hangját halljuk lent a folyónál.

EDEL

Leülhetünk, de csak egy percre, mert vissza kell mennem. Mennyi az idő amúgy?! Egy fél órája meg sem szólaltál. Valami baj van? Istenes dolgokon agyalsz? Hahó?! Van itt valaki? Jó, most már tényleg mennem kell! Azt mondtam a lányoknak, hogy ötre visszaérek, mert készülődünk a bálra....

THOMAS

(A felvételtől) Megfoghatom a kezéd?

Rövid szünet.

EDEL

Biztos, hogy nem. Menjünk már!

THOMAS

(A felvételről) Kérlek, Edel!

EDEL

Ezt most fölveszed?! Mondták a lányok, hogy fogod. Muti! Na, add csak ide!

Hallatszik, hogy megfogja a mikrofont.

(Beleüvölt a mikrofonba) Szia, Thomas! Szia! Én vagyok! Edel vagyok!

THOMAS

(A felvételről) Add vissza.

EDEL

(Úgy tesz, mintha félne) Segítsen valaki! Segítség, segítség!

THOMAS

(A felvételről) Hagyd abba!

Visszaveszi a mikrofont.

EDEL

A picsába ezzel, én leléptem! Te még maradsz vagy mi?!

THOMAS

(A felvételről) Meg akarom fogni a kezéd, Angyal!

Megragadja a karját.

EDEL

AÚ! Ezt kurvára ne csináld...!

THOMAS

(A felvételről) Maradj velem!

EDEL

Ez fáj...!

THOMAS

(A felvételről) Ne beszélj így velem!

EDEL

Engedj el! Elég!

THOMAS

(A felvételről) Ők küldtek ide?

EDEL

Ez fáj!

THOMAS

(A felvételről) Istenem, ők küldtek ide... ÜLJ LE!

EDEL

Csak egy fogadás volt! EGY FOGADÁS!

Hallani, ahogy Edel erős ütést kap az arcába.

THOMAS

(A felvételtől) Kifelé!

EDEL

Jézusom, ne...!

THOMAS

(A felvételtől) KIFELÉ, SÁTÁN, KIFELÉ!

EDEL

(Sikítva) NE, THOMAS, HAGYD ABBA! SEGÍTSÉG! SEGÍTSÉN VALAKI!

Thomas újra és újra megüti.

THOMAS

(A felvételtől) KIFELÉ! KIFELÉ! KIFELÉ! KIFELÉ!

A felvevő nekicsapódik Edel fejének.

(A felvételtől) Segíts, Istenem... segíts rajtam...

Thomas a felvevővel újra és újra bezúzza a lány fejét.

Thomas hallgatja még néhány pillanatig, aztán megállítja a magnót.

Csend.

Milyen kicsinek látszik az óriási térben.

Egy képzeletbeli jóságos angyalhoz fordul és nagyon erőlködik, hogy újra belefeledkezzen a színjátékba.

THOMAS

És most már... jóságos angyal... megcsókolhatom a kezed.

Megcsókolja a mikrofont.

Itt minden olyan jó. Mert senki sem figyel. Senki sem figyel. Senki sem figyel. Senki sem figyel. Senki sem figyel...

Ebben a pillanatban tudja, hogy elvesztette a harcot... nem menekülhet tovább a múltja elől.

Lassan eltartja magától a mikrofont, aztán elejti.

A mikrofon a földre esik.

Sötét. Vége.